

Πόση χαρά δίνουμε στο Θεό μας όταν προοδεύουμε στη πνευματική μας ζωή, πόσο χαίρεται για εμάς ο Κύριος όταν βαδίζουμε στο



Καλό

και πρωτεύων είναι να μάθουμε τι αρέσει και τι περιμένει από εμάς ο Θεός, ποιος είναι ο σκοπός μας πάνω στη γη. Σκοπός του ανθρώπου είναι να γίνει όπως και ο Δημιουργός του, να γίνει κατά χάρη Θεός, να φτάσει στη θέωση, να ενωθεί δηλαδή με το Θεό σε κοινωνία αγάπης. Για να γίνει αυτό κατορθωτό, απαραίτητη είναι και η συμμετοχή μας στα μυστήρια της Εκκλησίας.

Αρχικά είναι η επαφή μας με το Πνευματικό, τον Ιερέα εκείνο όπου θα του εμπιστευτούμε τη πνευματική μας εξέλιξη. Ο Πνευματικός μας πατέρας αφού γνωρίσει και διακρίνει τα μοναδικά μας χαρίσματα, τότε θα τα χρησιμοποιήσει, οδηγώντας μας προς την αγιοσύνη. Με βάση τις δικές μας δυνατότητες, θα μας βοηθήσει να συμμετέχουμε στις ιερές ακολουθίες και πως θα προετοιμαζόμαστε για τη συμμετοχή μας στη Θεία Ευχαριστία. Έχοντας τη κατάλληλη εμπειρία ο Πνευματικός αυτός πατέρας, θα πιάσει από το χέρι το πνευματικό του τέκνο βοηθώντας το αργά – αργά και προσεκτικά, να ανεβεί τη σκάλα που οδηγεί στη

θέωση.

Ως χριστιανοί πρέπει να ανατρέξουμε στα αρχικά χρόνια του χριστιανισμού όπου κατείχε τους προγόνους μας η αίσθηση της θυσίας. Βέβαια στις μέρες μας είναι σχεδόν αδύνατο κάποιος να μαρτυρήσει για την πίστη του όπως οι άγιοι Μάρτυρες μας, αλλά μπορούμε να βρούμε τρόπους ώστε να θυσιαστούμε το κατά δύναμη για το Χριστό μας. Για παράδειγμα να τηράμε τις μέρες των νηστειών που καθόρισε η Εκκλησία μας. Ακόμη μπορούμε να στερηθούμε τις απολαύσεις της καθημερινότητας μας και στη συνέχεια αυτά να τα δίνουμε για ελεημοσύνη.

Πηγή: llazaros.wordpress.com